

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

EGÉSZ ÉVRE — — 4 frt.

FÉL " " — — 2 " "

NEGYED " " — — 1 " "

Szerk. és kiadó-hivatal fő-utca

602/539. sz. a.

MEGJELENIK HETENKÉNT.

SÁRRÉT.

Társadalmi és közgazdasági lap

A NÉPNEVELÉSI ÉRDEKEK ELŐMOZDÍTÁSÁNAK KÖZLÖNYE.

HIRDETÉSI DIJ:

Háromhastós petítor egyszeri hirdetés-nél 4 kr. többszörinél 3 kr.

Nagyobb vagy többszöri hirdetések feletle kedvezően eszközöltenek.

Kishirdetések egyszeri közléseért 25 kr.

Nyiltér soronként 15 kr.

Bélyegdíj — a kishirdetések kivételével — minden egyes beíratásért 30 krajczár.

A pizsokverseny.

Mindenféle általánosan hallható a panasz, iparos körökben, az ugynevezett „pizsokverseny“ ellen. Mely nem egyéb, mint a szabadipar vadhajtsa s a szárnyaszegetten vergődő kis ipar és kereskedelem megőző átka.

Csak tekintsünk végig ama bérenczrajon, mely éven át — leginkább a vasutak mentén, vagy azokhoz közel eső — helységeket szokta sűrű egymásután bebarangolni. — E száz meg száz különféle gyári, ipari s más ezekhez hasonlók cikkekkel sokszor engedély nélkül lótotó futó ügynökökre célzunk, midőn a gyakran minden tisztességet nélkülöző colportage had tolokodó embereinek működését a „pizsokverseny“ üzemével hozzuk kapcsolatba. Mert hisz tények igazolják, hogy legtöbbnyire e jó urak (!) választékos modorokkal, mézédés szavaikkal nem egy könnyen hívőt, vagy avatatlan szaknemértőt csálnak ügyes raffineriáikkal kivetett hálókba.

A szebbnél szebb, jobbnál jobb, emellett határtalan olcsóságit, portékáknak természetesen könnyen akad vevője; pláne, ha a szemfüles kináló a vásár tárgyát még egyenesen Bécs vagy Párizsból jöttek állítja. No hiszen akkor már teljesen bizonyos az üzlet s a pár garast alig érő talmi hitványságok, jó pénzjegyek árán tömegesen vándorolnak a komódíók birtokosának tulajdonába. Mig a dolgát jól végzett ügynök meglegedett mosolylyal távozik tovább utjára.

A házalás e neme kétségkívül a „pizsokverseny“ fajából való, mely hitvány anyagból formált cikkeit tetszetős alakban viszi piacra, a valódinak szándékos megrontására s a közönség ámitására.

Segíteni kellene ezen, s talán könnyen

A „SÁRRÉT“ tározója.

Anya és leánya.

— Egy orvos elbeszélése. —

(Folytatás.)

És Leona akkor ismét alább száll egy lépcsővel, aztán újból alább, és ez a leszállás lesz az ő büntetése.

Senki nem fogja őt feltartóztatni. A kalandornőt kitartják, s aztán lejjebb taszítják azon a lejtőn, melyen nincs megállás, csak hanyatlás, süllyedés, — le az ismeretlen, visszataszító mélységbe.

Kettőnk közül az én helyzetem előnyösebb. Meghalok, azzal vége. De ő! Minő élet, minő jövő vár ő reá!

Uram, iróasztalomban talál ön egy pénzcsomagot, vegye magához, őrizze meg. Megtörténhetik, hogy ön hallani fog Leonáról. Neki története lesz, a tévedt nők története. Adomák, kalandok hősnője lesz — ő, Leona, az én Leónám!

Ha majd lejátsza szerepét, ha azon határig jut, hol az elaljasodás veszi kezdetét: adja át neki azon összeget. Nem akarom, hogy életem egyetlen, szerencsétlen szerelmének tárgya a posvány legfenekére süllyedjen.

Ennyit akartam mondani, köszönöm türelmét, sokat fecsegetem, de elvégre is utóljára történik ez velem.

is lehetne segíteni; ez által a jóhiszemű vidéki közönséget a tolokodó üzérhadtól megszabadítani. Csak az engedélyt kellene megtagadni az ilyfajta házalóktól, kiket a tilalom nem respectálás esetén egy községenként alkotandó szabályrendeletnél fogva még másként is felelősségre vonhatnának hatóságaink. Egyszermind megóvhatnók adófizető iparos- és kereskedő közönségünk érdekeit.

Sokkal nehezebb feladat a „pizsokverseny“ kiirtása magából az iparos és kereskedők világából, — hol az, a bekövetkezett sanyaru időszak, majd üzletpangás s hovatovább felszaporodó igények miatt, a fennálló áldásdus (!) ipartörvények védszárnyai alatt, már-már mint egészen rendszeres üzletág kezdi felküzdeni magát. Hogy példával éljünk, elég legyen csak megemlítenünk nagyobb városi kereskedőink, iparosainknak rendes üzletfeleiknek székhelyein legújabb időben lábrakapott módnélküli házaltatását, mint a mely által szinte egyenesen adófizető helyi üzletbarataik megrontására működnek.

Jó közigazgatási hatóságnak azonban erre is lehetne módjában gyógyirt találni.

Mig leghozzáférhetlenebb faja a „pizsokverseny“-nek, az olcsóbb külföldi ipari és kereskedelmi készítményeknek behozatalában rejlik. E cryptogam tenyészetű átkos üzlet nem már megfojtással, végenyészettel fenyegeti, fejlődő hazai kézi és gyári iparunkat; melyekért sajnos! de eleget vádolhatjuk, magukat büszkén pedig honfiaknak valló, üzletembeinket is.

Szomorú, hogy sokan nem respectálva a hazai iparunk s kereskedelmünk felvirágoztatását célzó hazafias intenciókat, egyedül a nagyobb perczent melletti haszonra való kiállítás és nyervágy indokából indulnak ki s ez

által tág kaput nyitnak az elődiként ezer és ezer alakban betóduló küllországi termelvényeknek.

És ebben bűnrészesként szerepel: fájdalom! közönségünk nagy része is, mely e moderu hazaarulás nemét, vélt takarékoságból egész öntudatlan s öszinteséggel kezdi gyakorolni. Legyen olcsóbb a bécsi cipő, bár jobb a hazai és drágább, csalhatlanul előbbinek ad előnyt a modern vevő. S a minőségre a hazaitól messze elmaradó gyártmányok mellett elpusztulnak legvirágzóbb belföldi telepeink.

Surány! — Ez egyetlen szó megadhatja a szomorú magyarázatot.

De ne tartson e tisztességtelen állapot tovább s minden hazáját igazán szerető honfit, legyen az iparos, kereskedő vagy bármi más, tekintse életfeladata legszebb tényének a „pizsokverseny“ teljes erővel való kiirtását s helyette a „józanverseny“ meghonosítását. Ajánlhatjuk követésre a Németországban sok helyen a „józanverseny“ feltételül elfogadott következő pontozatokat:

1. Külföldi iparterményt hazai iparos csak akkor tarthat, ha az illető iparig a hazában nem üzetik. (Nem tarthatna e szerint cipész bécsi és más küllországi város gyári munkáját, hogy evvel a helyi ipart nyomja.)

2. A munka azon üzleté, mely munkaadónak eddig is szolgált; — nem szabad tehát a becsületes iparosnak a munkaadókat lehető és lehetetlen ígéretekkel elcsábítani akarni; a munka csak akkor elfogadható, ha a munkaadó maga, önkényt szándékozik üzletet változtatni.

3. Munkáért mindenki szabadon pályázhat, kivéve, ha oly munkáról van szó, mely már eddig is bizonyos czég által szolgáltatott.

4. Munkáért, mely már egyebütt rendszeren készítettett, addig az árt megszabni nem szabad, mig az előbbi időről szóló számla be nem tekintetett, vagy az előbbi üzlet meg nem kérdezett.

Ah — érzem a halál komor hidegségét. Most már jöhet.

Párizs ostromakor egy szuronydöfést kaptam. Igazán nem tudom, miért kellett akkor nekem életben maradnom. A sors néha oktalankodik.

Minő hidegség! Ez a tizenkettedik óra, a vég, az üres semmi kezdete!

A kommunista arcza fakószínt öltött, baljával mellsebéhez kapott, a belső kin megfeszíté arcvonásait. A tizenkettedik óra kondult meg felette.

— Ez . . . ez a halál . . . minden rendben . . . Párizsban megölték az elvet . . . aztán meghalt a szerelem . . . most meghalok én . . . eh! — minek epilóg? . . . ez nem szinpad . . . legyünk csöndesek . . . komolyak . . . s adjuk meg magunkat . . .

Olivér összeszorította fehéredő ajkát. A halálos borzongás végig futott rajta, szemei üvegesedni kezdettek s hangtalanul, mozdulatlanul, csöndesen — meghalt.

A halál nem változtatott meg arczán egyetlen vonást sem: a megsokozott szomorú, hideg kifejezés most is ott volt azon, tűnődni látszott a hármas katasztrófán, mely elveit, szerelmét s végre önmagát sujtotta.

Be akartam szólítani orvostársamat a halál konstatálására; kívül az ajtó küszöbén egy nővel találtam szemközt magamat s a nő — Leona volt.

Mióta utóljára láttam, alig változott valamit. Szép volt, a szépség azon zománcza nélkül, mely tiszteletet gerjeszt. Azon nők eleganciájával volt

öltözködve, kiken az utolsó ruhafodor is kaczeréságot, ingert, kihívást jelent, kik mellett nem mehet el nő a nélkül, hogy meg ne ítélje a merész keresettséget s nem haladhat el férfi, hogy nem a legplatóibb gondolatok között néhányszor vissza ne nézzen reájuk.

Ez uttal a szép Circe külsején bizonyos befejezetlenség, elhamarkodottság volt észrevehető, mintha gond nélkül, lázasan kapkodta volna toiletté-jét magára.

Arcza sápadt volt, szemhéjai vörös színben égtek. Keztyűs kezében gyűrött, nedves volt a finom batiz-kendő. Zavar, ijedelem vett rajta erőt, midőn felismert.

— Ön Olivértől jön. Hogy van ő? Láthatom-e őt? Bebecsát-e magához?

Csendesen zokogott, s mintha összeroskadástól tartana, a falhoz támaszkodott s két kezét arczára nyomta.

Kegyetlen, szemrehányó szavak toltak nyelvemre, de visszatartottam magamat. Beszéljenek a tények. Szó nélkül fölnyitottam az ajtót, Leona ingadozva, remegve lépett az ágyhoz.

— Olivér! Irgalom, kegyelem . . . nyomorultan vétkeztem ön ellen . . . csak egy szót öntől . . . akarja, hogy megöljem magamat . . . mindenre kész vagyok . . . csak egy szót . . . egy szót . . .

Görcsös zokogásban tört ki, ott állott, mint bűnös bírása előtt. De Olivér nem mondta ki azt az egy szót. A nő nem tudta, hogy halottnak beszél. Föl kellett világositanom.

— Hasztalan esdeklés, asszonyom. Olivér

5. Ha a munkaadó csak azért változtat üzletet, hogy megtakarításokat tegyen, 5% kal többet kell kívánni, mint eddig a munkáért fizetett.

6. Más üzlet munkáját gáncsolni nem szabad.

7. Inkább legyen kevesebb munka, semhogy közvetlenül iparostársunknak és így közvetve önmagunknak ártsunk.

8. Egy munkát, melyet egyszer az iparos elvállalt, tovább vitetni ne engedje, míg csak némi haszon is mutatkozik mellette.

9. Minden iparostársát, ki a „piszkos verseny“ ellen küzd tehetségéhez méltán ki-kí tárogasson.

Lehetne ebből talán nekünk is tanulni!

**

Andrássy Gyula gróf külügyminiszterre való kinevezetéséről szóló hír a budapesti és bécsi lapok állítása szerint teljesen való. Elhatározott dolognak tartják már azt s ha a kinevezés a hivatalos „W. Z.“-ba már legközelebb meg nem jelen, az esetben a hivatalos közzététel a delegációk után fog megtörténni.

A debreczeni zsinat okt. 31-én ünnepélyes harangzúgás mellett nyitotta meg a reform. nagytemplomban tartott istentisztelet által. Midőn az egyházi küldöttek palástban, a világiak pedig díszmagyarban jelentek meg a „Jövel szent lélek“ elnéklése után Nagy Péter erdélyi püspök lépett a szószékre, s fennkölt hangon tartott meghatározó imát.

Az országos honvédegyülés 1. hó november 1-én tartott ülésében hosszas beható vita és óriási zaj közepette Krivácsy József elnöklése alatt elhatározottat, hogy egy 5 tagú bizottság menjen a miniszterelnökhöz, s kérje meg, hogy az eddig magán intézet jellegű vel bíró menházat a kormány vegye pártfogása és kezelése alá.

Terjesszük a gyümölcsfatenyésztést ha kell, még kényszer utján is.

A ki a gazdasági szakirodalmat különösen annak képviselőjét a szaklapokat az utolsó évtizedben kellő figyelemmel kísérte, ugy az látta és tapasztalhatta, hogy a gyümölcsfatenyésztés minél nagyobb mérvben terjesztését és felkarolását, ugy egyesületek mint magánosok esdve ajánlották.

Es mégis, ha kissé magunk körül tekintünk, azon valóban sajnos tapasztalatra jövünk, hogy a gyümölcsfatenyésztés előmozdítása körül buzgólkodók nemes törekvése vajmi kevés erkölcsi s anyagi felkarolásban részesült. Üres szólamnak bizonyult minden buzditás a makacs megátalkodottsággal szemben s az fog maradni még ekko

megszabadult öntől s mindnyájunktól.

Leóna rémület nézett reám, aztán a halott mozdulatlan kőarcára, aztán térdre esett az ágy előtt s ráborult Olivér hideg, sárga kezére.

Leóna nyomtalanul eltűnt az esemény után. A bűnbánat vagy egy új szerelmi kapocs volta oka elvonultságának: nem tudom. Az előbbi okot a későbbi fordulatok valószínűbbé teszik.

Néhány év múlva újból fölmerült látókörömben. Egyik felső-magyarországi fürdőben okozott feltűnést megjelenésével. Egyedül, egy nőcseléd kíséretében utazott oda s időnkint egy politikai kitűnőség látogatását fogadta.

E férfit egy miniszterviselt egyén volt. Midőn a kezére bizott államügyek javíthatlanságáról meggyőződött, hátat fordított a miniszteri széknél s kárpótlásul a nép érdekében tett súlyos fáradozásaiért, az élet apró örömeit kereste föl.

Célja elérésében nagyban elősegítette azon körülmény, hogy miniszterkedése alatt, minden zaj és feltűnés nélkül, példásan rendbe hozta saját vagyoni állapotát.

A miniszter világ fia volt, nagy államférfiu erényei mellett voltak neki is gyöngeségei. Így történt, hogy midőn az államjavak bérbeadásáról volt szó, olyankor gyakran feltűnt a miniszter környezetében egy nő, keleties barna arccal gyujtogató szemekkel, olyan vállakkal és keblekkel, melyeknek nem hogy miniszter, de egy szent sem állhatott volna ellen.

— Vége köv. —

is, ha az angyalok hangján hirdetjük annak hasznosságát mindaddig, míg kényszerhez nem nyulunk. Hiába itt minden ezirógatás, dédelgetés, minden ajánlgatás; itt erélyes fellépésre van szükség, még pedig mielőbb és gyorsabban, mert az idő drága, a ki azzal nem fukarkodik, a ki a jelen nem használja fel erkölcsi- és anyagi helyzetének biztosítására: annak jövője veszve van. Igen, veszve van mert, miként Disraeli mély jelentőségű nyilatkozatából is látjuk. „A jelen tele van jövővel“ azért a jövő képét a jelenleg uralkodó viszonyokból lehet és kell is lelki szemünk elé varázsolni; a kép, a jövőnek azon képe, melyet a jelenlegi viszonyokból lelejtkezettünk, nagyon-nagyon szomorúnak mutatkozik, Pomona mély bánatára.

Mi a teendők a minden oldalról tapasztalható közönyvel szemben; mi módon lehet azt minél előbb és gyorsabban legyőzni, ennek kimutatása, illetőleg kiviteli módozatának megkísérlése képezi ezuttal is értekezésünk tárgyát, melyhez még annyit ohajtnak előrebocsátani, hogy a mily jó szándék adta kezünkbe a tollat a nemes ügy védelmére, a szives olvasó részéről is kérünk ép annyi einézést az esetben, ha jelen értekezésünkben nem sikerül oly módozatot kitalálni, mely a gordiusi csomó megoldását lehetővé teszi. Gordiusi csomó említésénél önkénytelenül eszembe jut az, hogy Nagy Sándor, mivel azt szép szerével nem oldhatta meg, minden teketória nélkül ketté vágta, miáltal a helyzet ura lett. Ebből az a tanulság, miután a gyümölcsfatenyésztés általános felkarolását szép szóval nem mozdíthatjuk elő, Nagy Sándor szerint nyuljunk kényszerhez, ez minden bizonynyal az ügyet előtérbe segíti. De hogyan? merül fel a kérdés. A felelet nagyon egyszerű, mert én is ezuttal régi nótát fuvok. A kényszer álljon abból, hogy a megyei közigazgatási bizottság teljes határozottsággal mondja ki és a legnagyobb szigorral hajtsa is végre azt, hogy a mely községnek egy legfeljebb két év alatt nem lesz rendszeres gyümölcsfa iskolája, az bizonyos összegig érzékenyen pénzbírsággal sújtassék. Mert hiába a miniszteri rendelet, a miniszteri biztos és tanfelügyelői intézkedés, a községi faiskolák még ki sem hasítottak, avagy a hol léteznek is más célra használtak vagy még mindig a kezdetlegességgel küzdenek.

Tessék csak erélylyel fellépni, de ki t a r t ó a n. az eredmény rohamosan mutatkozni fog. A rendszeresített községi faiskolák azonban hogy mindjárt kezdetben is rendszeresen vezethetők legyenek, ohajtható, hogy abba a környék égalji viszonyának megfelelő anyafák, melyekről a többi csemeték, vadonczok nemesítését végezhetjük, vétessenek meg jó hírnévnek örvendő faiskolákból, vagy egyesületek, esetleg magánosoktól. Mivel azonban ezen anyafák beszerzéséhez pénz kell, a forrást is megnevezem, honnét ezen kiadás fedezhető. Ugyanis nincs község, hol egyes kihágásokért a lakók ne büntetnének, ezen büntetéspénz bizonyos része lenne e kiadásokra fordítandó; de ezenkívül néhány frtot az évi költségvetésbe is fel lehetne venni, ezen előirányzat ugyis tökéskíti magát. Ha aztán pár év múlva már áttűtetésre alkalmas fákkal rendelkezik a községi faiskola, akkor ezen fákat birtokaránylag a község lakói közt ingyen szét kell osztani. Mondom, hogy ingyen, mert a tapasztalat azt bizonyítja, hogy pénzért vajmi kevesen hajlandók a gyümölcsfát megvenni és elültetni. De az ily ingyenes kiosztásnál szigoruan meghagyandó a fák gondozása sőt bírsággal sújtassék is meg a hanyag tulajdonos. Ha tanálkozik olyan birtokos, ki a birtokaránylag meghatározott összegnél több fát ohajtana, ugy annak a kívánt összeg szolgáltatassék ki a lehetőségig csekély összegért, mely eladott fák arányából bejött összeg a faiskola kezelő jntalmazására lenne fordítandó, avagy ha az más

alapból díjaztatnék, ugy a gyümölcs faiskola fenntartására fordítassék.

Osszunk csak így ki gyümölcsfákat ingyen egyszersmind követeljük meg annak gondozását, ugy lesz rövid idő múlva gyümölcs-iparunk.

TIRINGER KAROLY.

Bel- és külföld.

— A „Falu rosszá“ t, Tóth Ede népszínművét, dr. Popescu Lázár lefordította románra a bukaresti nemzeti színház számára. — Sarah Bernhardt világhírű művésznő fellépése iránt annyira érdeklődik a fővárosi közönség, hogy már nem kaphatók jegyek a népszínbáznál egyetlen előadásra sem. Mohácson egy konsortium nem politikai lapot szándékozik alapítani. Messterházi Kálmán fiatal művészek a szabadkaiak babér koszorút nyújtottak által, midőn közelebb onnan eltávozott. Kiűtött a marhavész Bábólnán, Komárom megyében, hol közelebb 4 ökör hullt el. Az Er-Körös s a Berettyó vizei, ugyszinte más folyók is hazánkban a tartós esőzés miatt aggasztóan kezdenek áradni. A miskolci vaspályán mult szombaton éjjel az átrakás alkalmával 11 pénzes zacskó veszett el 6000 frt tartalommal. Mind ez ideig semmi nyoma. Erminályfalván is megnyitott az ottani kir. postával egybekötött távirda, mely mindenütt, hol nagyobb posták vannak, életbe fog máshol is lépni. Az olasz királyi pár meg volt lepve a szívélyes fogadtatás által Bécsben s meleg bucsuzások közt távozott el hazájába. A jobbágyság 100-ados eltörlésének évfordulója alkalmából kedden nagyszámu paraszt küldöttségek jelentek meg az osztrák tartományokból s József császár szobrát előbb, majd annak az udvari sirboltban nyugvó koporsóját megkoszorúzták. Arviz pusztit Boszniában és Dalmátiában, mely utóbbiban a sorozás is folya, de a lakosság mikacsul ellentáll, ugy, hogy valószínűen ostro n állapotot kell ott kihirdetni.

Ujdonságok.

* Értésítés és felhívás. A kereskedőkre és a kereskedő segédekre igen fontos intézménylétesített és a gyakorlati szükségnek nagy szolgálatot tett a „Magyar Kereskedők Lapja“, midőn kiadóhivatalában a helyszközlő-osztályt szervezte. A cégfőnökök a közvetítést azon erkölcsi megnyugtatóssal vehetik igénybe, hogy rendszerint teljesen megbízható szakképzett személyzetre, minél gyorsabban és a lehető legkényelmesebb uton tehetnek szert, az ily hirdetések addig közöli, míg eredményre vezetnek, a miért egyszert mindenkorra csak 2 frt fizetendő. Felvilágosítással, a válaszhoz szükségelt postabélyeg beküldése után a kiadóhivatal (Budapest, vaczi utca 10.) megkeresésre díjmentesen és készségesen szolgál. A „Magyar Kereskedők Lapja“ kiadóhivatala.

* A „Képes Családi Lapok“ 5. száma valótban gazdag tartalommal jelent meg. A kiadó áldozatkészsége s a szerkesztő tapinta egyaránmeglátszik rajta. Tartalmából kiemeljük a következőket: „A temetőbe!“ című mély érzellemmel irt hangulatteljes költemény (halottak napjára) nyitja meg a füzetet jules költőnk, Komócsy József tollából. Mikszáth Kálmán joggal dicsért elbeszélése befejeztetvén, a jelen füzet Erdélyi Gyulától kezd eredeti novellát „Merész játék“ címmel, melynek ezen első része is felhívja a legbehatóbb érdeklődést. Eredeti dolgozatok még e füzetben: „Ne felejtse el!“ (rajz Malmos Józseftől.) Szerző álneve tudomásunk szerint egy tehetséges ifju író rejt. A „Mi vagy nekem?“ és „Románz“ csinos költemények dicsérik szerzőiket, Fehér Lipót és Györfly Józsefet. Az utóbbi közelebb egész kötetet ad ki csinos verseiből. A „Halottak napján“ (rajz Thewrewk Istvántól), a „Rabvallatás“ (karczolat Szirmaytól) kellemesen tarkítják a füzetet. Ha még felemlítjük a lapban folyó regényt, melynek címe: „A Kárpátok között“ s a mellékletet, mely egy ivet ad Smith érdekesítő regényéből „Az ékszerárus leányából“, akkor sem merítjük ki a füzet változatos tartalmát. A jövő szám mellékletül igéri a kiadó az előfizetőknek Sz. Prielle Kornélia hírneves művésznőnk színnyomatu arcképét, mely ha olyan lesz, mint a többi (Blaháné, Hel-

ey Laura, Paulayné) e nemű jutalmi kép, egyáltalán nem csodálkozunk azon nagy pártfogáson, melynek a „Képes Csillagi Lapok” örvend. Köszönettel rá fuzetekenként 15 krral. Kiadóhivatalunknál, mely azok megküldését bérmentve bírholva eszközöli.

* **A B. Szentmárton** alatti, gátszakadásra épített ideiglenes, s ma már a közlekedésre teljesen használhatatlan hidnak jobb karba hozatalára, a vagy a gátnak betömésére, mindez ideig a pár hét előtti felszólításunk és ugyanekkor történt szerencsétlenség dacára sem történik semmi legkisebb intézkedés? Hát hiába kiáltoz segélyt a kötelesség mulasztás püba párnáin lenyúló süket füleknek a jogjaiban sértett közérdek? Hogy nincs a ki meghallja a panaszt, vagy parancsaival rendet osszon a kötelesség felejtők táborában? A további késedelem nagy bajokat okozhat még, miért is most már elvárjuk a gyors intézkedést. Különben majd más hangon fogunk ez ügyhöz szólni.

* **Kerületünk**, újból alispánná választott országos képviselőnk Beöthy Andor ur előzetes lemondása folytán, mai napság képviseletlen az együttülő törvényhozásban. Választásnak kell tehát bekövetkezni megint, a téli évad minden kellemetlenségei dacára is. S pedig, mint tudjuk a választási actus napja nem is soká fog késni; ennél fogva már megindultak a mozgalmak is. Mindkét párt tömörül, majd gyűléskezik, jelöltet allit és . . . és . . . elbukik vagy győzelmesen keresztül tör a szavazatok phalanxjain. Jelöltekre nézve, hír szerint, a szabadelvű párt részéről: Medzidradzky járásbíró ur felkérése van tervben egyhangulag; míg a függetlenségi párt egyrészt Fényes Géza ügyvédet emlegeti, de megállapodás a mai értekezleten várható.

* **Vettük a Bensingert** Zsigmond kiadásában Mártonffy Frigyes ismert írónk szerkesztése mellett megjelenő „Házibarád” 8. füzetét a következő tartalommal: Bűn és bűnhődés, regény Könyg Ágostonról. A malomgazda, népregény Gréville Henriktől. A cigány leány, alföldi életkép Mártonffy Frigyesről; továbbá a képek magyarázata, mulattató apróságok; ház és tüzhely: a vörös galocza megőrzése télire, öblögető víz fejmossa, mézgatásza köhögés ellen; kertészet: téli főzelékeink, különféle és vegyesek, négy kép és képes mulattató apróságok. Egy füzet ára 15 kr. Előfizethetni nálunk is. Ajánljuk e tartalomdus, olcsó lapot a közönség pártolásába.

* **Egy pártolásra** érdemes eszme a maga idején. Mindenki érzi, úgy véljük, a városunkat évente ily időtáiban csaknem elnyeléssel fenyegető, közlekedésünket gátló s egészségünket is megrontó, sártenger terheit; mely különösen ezen ken kívül gyermekeink iskoláztatására hat mód nélkül, zsidbasztoán. Egy combinatio szerint egyszerűsággal a céljának megfelelő, alkalmas járdával lehetne a közlakosság minden nagyobb megterhelhetése nélkül városunk területét befutó összes utcáinkat ellátni. S ez nem volna más, mint a — képviselő testület határozata szerint már is rendelkezés alatt álló — városi közmunka felhasználása mellett, nyílt pályázat útján készíteni el azt 10 évi törlesztés mellett, mely összeg részletekben a községi közköltővel vettetné ki. Meg vagyunk győződve, hogy a mai olcsó pénzvilág s üzleti pangás mellett igen kedvező feltételek mellett sikerülne városunknak ezen nemzedékre kiható s mindnyájunkra jótékony intézményt a közjó érdekében létesítenie; mert vállalkozó is akadna elég. — Fenntartása a kész műnek sem volna ördögi mesterség. Különben szóljon hozzá az ügyhöz más is; lesz talán ki még jobbat mondhat, de ne hagyjuk többé ez égető kérdést a napirendről letereltetni!

„**Magyar Üzletkönyv**” cím alatt egy munka jelent meg Mudrony Páltól, melynek célja a magyar közönség üzleti látókörét kitágítani, az üzlet nagy fontosságát kimutatni, gazdagító hatását az egyesek és nemzetek életében feltüntetni, hazánk és a külföld életét megismertetni, a fontosabb teendőket megjelölni s a magyar üzleti szellemet és kedvet felébreszteni. A mű ehhez képest előadja a nyugati kultur-államok ipar és kereskedelmi történetét és statisztikáját, az egyes országok kereskedelmi mérlegét s az üzleti székhelyek ismertetését. Az osztrák üzleti székhelyeknél a nagyobb czégek is megvannak nevezve. A magyar üzlet csarnoknak címzett rész a a magyar üzleti helyek betűsoros ismertetésénél az új népszámlálási aotokat, az ipar és kereskedelmi lakosságát százaléokban, a nevezetesebb intézeteket, vállalatokat, a társulatokat a tagok

számával a nagyobb bortermelőket és czégeket s a magyar korona területén megjelenő összes lapokat is megnevezi. Végül 174 eredeti üzleti értesítést közöl hazai üzlet emberektől, szakcsoport szerint rendezve összeállítva. A „Magyar Üzletkönyv” szerzőtulajdonosnál kapható Buda- pesten, korona herczeg utca 6-ik szám; ára: 1 frt 20 kr.

* **Itt az őszi fa ültetés ideje.** Téli napok torzonborz haragos arcával bár megfenyegetett egy pár napon, midőn fagyos lehelletével egyszerre lefújta a kert virágairól a tarka koronát, s jégkéreggel vonta be a fák lombzatát. A gyümölcsös kertek gondos művelője esüggesztett fővel, ámulva fogadta a ritka szeszélyt s sietve igyekezett megmenteni mit még lehetett. De mosolyra tért ugylátszik a komor arc ajka ismét s a kertek hangyamunkásait serény dologra készítet a verőfény. A kik mielőbb termő gyümölcsfákat kívánnak birni, mint legiobb és legmegbiztobb beszerzési forrást ajánlhatjuk nekik a „Debrecezeni Kertészeti egyesület” faiskoláját, mely mint a hozzánk beküldött árjegyzékből is látjuk, nagyszámban a legnemesebb fajú gyümölcsfákkal jutányos árban szolgál megrendelőinek.

Irodalom és művészet.

Előfizetési felhívás a „Magyar dal-album” című füzetes vállalatra, mint a magyar nép dallamainak zongorára alkalmazott egyetemes gyűjteménye. Gyűjtő és szerkeszti: Limbay Elemér. Zongorára alkalmazza: Nemesovits Antal. Új folyam: I. kötet 1—200 dallam, vagyis régi folyam II. kötet: 402—800 dallam. Megjelen folyó év november hó 1-től kezdve, mindeu hó elején egy-egy füzet. Ara egy egy füzetnek bérmentve házhöz küldve 25 kr.

A „**Magyarok istene**” (Petőfi Sándor költeménye) zenéjét szerz L i s z t Ferencz, zongora átirat. Megjelent Táborzsky és Parsch nemzeti zenemű kereskedésében Budapesten. Ára 1 frt o. é. Ajánljuk a zenekedvelők figyelmébe!

Különfélék.

— **Csuda dió.** Repics Vincze elemi iskolai tanító egy csudálatos növésű dióra talált. A dió magja tökéletesen olyan, mint egy kis madár, mely gyengéden kitarja szárnyait! — feje csőre minden igen könnyen egy pillantásra is kivehető. A csuda-dió kézzel-kézre forog s a napokban a nemzeti muzeumnak küldetik fel Budapestre.

— **Ludhízlalás.** A ki a ludakat rövid idő alatt óhajta meghízlatni és azt akarja, hogy májuk nagyra nőjlon, tartsa őket megszózott és megborsolt zabdarán. Minden etetés után, melyet 1—3 órai időközökben kell ismételni, mindegyik ludnak egy késhegyni dárdanykéneget is jó adni, s folyton elegendő homokot és tört szenet tartalmazó vizet kell előtük tartani. Vízben vagy tejben puhított, sóval, dárdanykéneggel és kukoricadarával kevert száraz kenyér, valamint sós vízben áztatott borsó is igen jó hizlató anyag ludak számára.

C S A R N O K.

CSORBA ZSÓFI.

Csorba Manczi, mit mivelteél i
Utonállók társa lettél.
Csákány Laczit rejtegetted,
Törvény ítélt most feletted.

„Nagyság ural, nagy bajom van:
Odahaza egy halottam.
Koporsóban vár a néném,
Elsíratom, megígérém.

Csöndesebb lesz pihenése,
Ha agy könnyet sírok érte,
Ha én vetem örök ágyát! . . .
Visszajövök!” — Elboesátják.

Megy a lányzó néma gyászba,
Magsajnálja a ki látja.

Börtönének ablakából
Laczi úz csak gúnyt a lánybul.

„Igy jár, a ki — lásd betellett —
Másoknál, nem honn seperget! —
Fut, fut a lány; szava töre
Atnyilalja: „Jaj csak ő ne!”

Oda borul ahalottra;
Megöleli, megapolja.
„Mit a törvény holtra ró ki,
Megfizeti Csorba Zsófi!”

Kikisérték, sirba tették,
Magsírátták, eltemették!
Vissza is jött Csorba Zsófi,
Büntetését jött leróni.

„Gyere mostan tömlőczödbe,
De ha megkérsz könyörögve,
S szeretődöt látni vágyod:
Megeshetik búcsuzásod.”

És az ajtó, hogy kitarul,
Csákány Laczi ajakáru
Nyers indulat szava hangzik:
„Mért nem hoztad ide Manczit!”

A teremben összenéznek:
Esze ment el a legénynek?
Egy manci van e? kettő-e?
S te vagy e a szeretője?

„Nem én vagyok a valódi.
Huga vagyok, Csorba Zsófi.
A kinek szolt az ítélet,
Az immár az istené lett.

De nem birta elviselni.
Nem tudott így sirba menni.
Jó uraim, megbocsássák:
Én rovom le tartozását.”

Összesúgnak, összenéznek.
Még ily ügyben nem ítélték.
A legvénebb végre fölkel
Szavait kíséri könnyel:

„Csorba Zsófi, menj s jegyezd meg:
Ítéletünk föllebbezted;
A ki olvas sziveinkben,
Meg is áldja tettet: Isten!”

REVICZKY GYULA.

Piaczi á r a k.

— B.-Ujfalu, november 3-án —

Tiszta buza	—	—	Hl.	8 frt	50 kr.
Kétszeres	—	—	Hl.	7 frt	50 kr.
Rozs	—	—	Hl.	6 frt	50 kr.
Árpa	—	—	Hl.	5 frt	25 kr.
Kukoricza ó	—	—	Hl.	3 frt	75 kr.
Zab új	—	—	Hl.	3 frt	25 kr.
Köles	—	—	Hl.	— frt	— kr.
Burgonya	—	—	Hl.	2 frt	— kr.
Száz Klg. szalonna	—	—	—	60 frt	— kr.
Egy Klg. szalonna	—	—	—	—	85 kr.
Egy Klg. disznóhus	—	—	—	—	44 kr.
Egy Klg. marhahus	—	—	—	—	36 kr.
Egy Klg. juhús	—	—	—	—	32 kr.
Száz Klg. só	—	—	—	11 frt	20 kr.
Egy Klg. só	—	—	—	—	12 kr.
Egy liter szesz 36 foku	—	—	—	—	50 kr.
Egy liter köleskása	—	—	—	—	14 kr.
Egy liter borsó	—	—	—	—	10 kr.
Egy liter lencse	—	—	—	—	10 kr.
Egy liter paszuly	—	—	—	—	12 kr.
Férfi saját kenyerén	—	—	—	—	60 kr.
gazda kenyerén	—	—	—	—	50 kr.
Nő saját kenyerén	—	—	—	—	40 kr.
gazda kenyerén	—	—	—	—	30 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

V A S S J E N Ő.

